

مرکز مجاز امام صادق (ع)

اصول الفقه

سنت

جلسه ۳۱۷

استاد نجار زاده

سنت

معنای اصطلاحی سنت:

الف - نزد عامّه: قول، فعل و تقریر پیامبر اکرم (ص).

ب - نزد امامیه: قول، فعل و تقریر معصومین (ع).

دلیل: زیرا امامیه، ائمه را منصوب از جانب خدا می‌دانند.

بنابراین، زمانی که اهل بیت (ع) بیان احکام می‌کنند؛ نه راوی سنت هستند و نه در حال اجتهاد و استنباط

می‌باشند؛ بلکه خودشان مصادر تشریح هستند و سخن ایشان نفس سنت است؛ نه حکایت سنت.

شبهه: اگر سخن اهل بیت (ع) سنت است، پس چرا خود ایشان گاهی از پیامبر اکرم (ص) روایت می‌کنند؟

جواب: این کار سه دلیل می‌تواند داشته باشد:

۱- برای نقل نصّ ۲- برای اقامه حجیت بر اغیار ۳- برای اثبات امامتشان.

بنابراین، اگر کسی مستقیماً به سنت دسترسی داشت، احکام واقعی را مستقیماً از ایشان أخذ می‌کند؛ ولی

اگر دسترسی مستقیم نداشت؛ بعد از أخذ از قرآن کریم، باید مراجعه کند به احادیثی که ناقل سنت هستند؛

که احادیث هم گاهی متواتر هستند و گاهی خبر واحد هستند که در حجیت اولی شکی نیست و در مورد

حجیت خبر واحد نیز بحث شده است که کدام خبر واحد حجیت دارد و کدام ندارد.